

Sygn. akt VI RCa 76/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Waldemar Pałka (spr.)

Sędziowie: SO Hanna Niewiadomska

SR del do SO Ada Wacław

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Urszula Szydło

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2018 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. G.**

przeciwko **A. R. i J. R.**

o **obniżenie alimentów**

oraz z powództwa wzajemnego **A. R.**

przeciwko **R. G.**

o **podwyższenie alimentów**

na skutek apelacji powoda R. G.

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku

z dnia 27 grudnia 2017 roku

sygn. akt III RC 107/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 2 w ten sposób, że obniża alimenty zasądzone od powoda R. G. w wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku w sprawie III RC 27/13 na rzecz pozwanej A. R. z kwoty 500 (pięćset) złotych do kwoty 200 (dwieście) złotych z dniem 1 kwietnia 2018 roku;

II. w pozostałej części apelację oddala;

III. koszty procesu za obie instancje między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt VI RCa 76/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z 27 grudnia 2017r. w sprawie III RC 107/17 z powództwa R. G. przeciwko A. R. i J. R. o obniżenie alimentów i z powództwa A. R. przeciwko R. G. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku z 22 lipca 2013r. w sprawie III RC 27/13 na utrzymanie A. R. w wysokości

500 zł miesięcznie, zaś wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie z 26 czerwca 2002r. na rzecz J. R. w wysokości 20% wynagrodzenia powoda netto nie mniej niż 450 zł miesięcznie obniżył alimenty zasądzone na rzecz J. R. do kwoty 600 zł miesięcznie poczynając od 1 grudnia 2017r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie obejmującym obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz A. R. do wysokości 100 z miesięcznie.

Sąd uzasadnił decyzję podając, że od momentu ustalenia alimentów na rzecz J. R. sytuacja zmieniła się w sposób uzasadniający częściowe uwzględnienie powództwa. Podkreślił wiek pozwanej i możliwość partycypowania w kosztach własnego utrzymania. Za istotne uznał również zaakceptowanie przez nią obniżenia alimentów o 200 zł.

W zakresie oddalenia powództwa o obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz A. R. wskazał, że niemożliwe było przyjęcie za udowodnione powoływanie się na funkcjonowanie pozwanej w związku z innym mężczyzną, wspólne prowadzenie gospodarstwa domowego, a zatem również proporcjonalne ponoszenie kosztów mieszkania. Sąd uznał, że powód ograniczył aktywność dowodową do przedstawienia wydruków z korespondencji prowadzonej przez portal społecznościowy, a to uznał za niewystarczające do uczynienia podstawą rozstrzygnięcia.

Sąd nie dostrzegł jednocześnie podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz A. R.. Uznał, że zachowuje ona prawo do korzystania z wsparcia powoda w utrzymaniu, jednak brak jest podstaw do przyjęcia, że jej potrzeby wzrosły i zwiększyły się możliwości zarobkowe powoda. Podkreślił brak aktywności dowodowej pozwanej i ograniczenie się wyłącznie do przedstawienia subiektywnej oceny wydarzeń i sytuacji.

Apelację od wyroku złożył powód zaskarżając wyrok w części obejmującej rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 i 4 i zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 135§1 k.r.o. polegające na jego niewłaściwym zastosowaniu wskutek uznania, że zebrane w sprawie dowody nie stanowią podstawy do obniżenia alimentów należnych pozwanej z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 100 zł miesięcznie, nadto naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233§1 i 2 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego prowadzącej do błędnych ustaleń faktycznych w zakresie ustalenia sytuacji osobistej i materialnej pozwanej.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie alimentów na rzecz A. R. z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 100 zł miesięcznie i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych za postępowanie w I i II instancji oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz zwrotu kwoty alimentów zapłaconych za okres od wytoczenia powództwa do dnia wydania wyroku w II instancji.

Uzasadnił swoje stanowisko podając, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy jednoznacznie wykazał słusność powództwa. W konsekwencji za nieprawidłowe uznał tylko częściowe uwzględnienie żądań.

Podkreślił pozostawanie pozwanej w związku z mężczyzną, prowadzenie wspólnego gospodarstwa domowego, co obliguje do odmiennego ustalania kosztów utrzymania niż zaprezentował to Sąd Rejonowy. Wskazał, że pozwana wykonuje pracę zarobkową, ma dobrą sytuację finansową, nie potrzebuje zatem dotychczasowego wsparcia w utrzymaniu.

Wskazał również, że jego sytuacja materialna uległa znacznemu pogorszeniu. Podał, że jego stan zdrowia uniemożliwia mu podjęcie pracy, gdyż leczy się na schorzenia kręgosłupa, dysfunkcje stawu skokowego oraz krótko i dalekowzroczność. Wskazał, że spłaca kredyt budowlany w wysokości 1300 zł miesięcznie, prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z żoną uzyskującą dochód w wysokości 1509 zł miesięcznie i ponosi znaczne koszty leczenia ze względu na szereg schorzeń.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja uznana została za częściowo zasadną.

Sąd odwoławczy uznał, że argumenty powoda są częściowo trafione. Słusznie dostrzegł skarżący za nieprawidłowo pomięte we wnioskach determinujących rozstrzygnięcie ustalenie odmienną sytuację A. R. niż istniejącą w czasie

ostatniego orzekania o alimentach. Sąd odwoławczy uznał ten element za znaczący i obligujący do ingerencji w rozstrzygnięcie.

Sąd odwoławczy uznał, że aktualna sytuacja A. R. klasyfikuje się w granicach zakreślonych art. 138 k.r.o. ustalającego podstawę zmiany orzeczenia o alimentach. Uwzględnił bowiem wynikający ze zgromadzonego materiału dowodowego fakt wspólnego gospodarowania z partnerem, co w ocenie Sądu oznacza zmianę proporcji udziałów w kosztach utrzymania np. mieszkania. Nie bez znaczenia jest również dostrzeżenie znacznego upływu czasu od momentu zakończenia związku małżeńskiego. Pozwana nie może już obecnie skutecznie powoływać się na sytuacje mające miejsce w 1998r., gdyż ich skutki są już zminimalizowane. Pozwana jest aktywna zawodowo, a ta okoliczność jest elementem istotnym w analizie zmiany sytuacji stron. Pozwana w momencie orzekania o alimentach miała znacząco ograniczone możliwości zarobkowe, aktualnie natomiast na tej płaszczyźnie zaistniały zmiany. Odmienny więc jest etap życia pozwanej A. R., co uzasadnia ograniczanie udziału powoda w kosztach jej utrzymania.

W ocenie Sądu odwoławczego pozwana zachowuje uprawnienie do otrzymywania od powoda wsparcia finansowego, a jest to wynikiem rozwiązania ich małżeństwa i zaistnieniem okoliczności wskazanych w art. 60§2 k.r.o. Na obecnym etapie odpowiednia do sytuacji stron jest kwota 200 zł. Do tej wysokości Sąd obniżył alimenty zasądzone od powoda na rzecz pozwanej.

Sąd nie dostrzegł podstaw do uwzględnienia apelacji w większym zakresie. Proponowana przez powoda wysokość alimentów nie przystaje do sytuacji. Ma charakter wyłącznie symboliczny. Pozwana natomiast uprawniona jest do otrzymywania od powoda realnego wsparcia w utrzymaniu. Powód, w ocenie Sądu, jest w stanie przekazywać na utrzymanie pozwanej wskazaną kwotę. Przedstawiona przez powoda sytuacja materialna przedstawia się niewiarygodnie, gdyż wydatki wykraczają ponad zaprezentowane dochody. W konsekwencji przyjąć należy, że powód ma oszczędności, z których korzysta, ewentualnie ma inne źródło dochodu, którego nie ujawnia. Jego schorzenia niewątpliwie są niekomfortowe, jednak brak jest dowodów wskazujących na wyeliminowanie powoda z rynku pracy.

W konsekwencji Sąd odwoławczy po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy i argumentów przedstawionych przez powoda w apelacji uznał, że zaskarżony wyrok należy zmienić poprzez obniżenie alimentów należnych pozwanej od powoda. Sąd uznał bowiem, że koszty utrzymania pozwanej uległy obniżeniu, nadto wzrosły jej możliwości zarobkowe, co uzasadnia zmniejszenie obciążenia powoda kosztami jej utrzymania. Tak też na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 133§1 k.r.o. i art. 135§1 k.r.o. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z 27 grudnia 2016r. w sprawie III RC 107/17. W pozostałym zakresie na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach procesu za obie instancje Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.